

Hádky

BLÁTO

Trochu voda, trochu zem,
volá na tě: Nechod' sem!

DĚŠŤ

Běhá to okolo chalupy,
dělá to cupity dupy.

Panáček teninký
z vody dělá hřebínky.
Vodě češe vlásky,
dělá z nich provázky.

VODA, PROUD

Běží to v potoku od roku do roku –
vždycky jen dopředu a nikdy dozadu.

VRBA

Kdypak bývám slyšet z dálky?
Když dám prut na píšťalky.

Jaká kočička nejí, nepije,
ani nedýchá?

(vrbová)

HRÁBĚ

Dáme hřeben na tyčku,
počešem jím travičku.

Z louky, když je posečená,
vyčešem tím kupky sena.

TRÁVA

Markéta Zinnerová

Posečená znovu roste,
a tak znova, třeba po sté.
Stoupneš na ni – přece vstává.
Má ji ráda každá kráva.
A což srnka, zajíci,
koza, kůň a králíci!

Nesází se, neseje se,
a přece roste.

MOTÝL

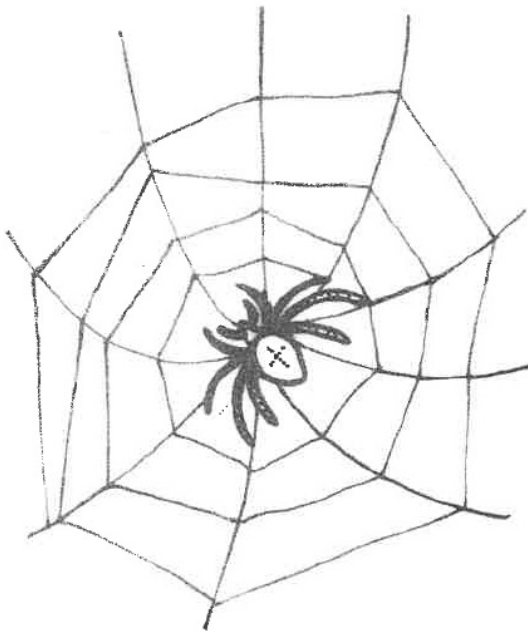
Na louce byl pestrý květ,
chtěl jsem k němu přivonět.
Jenomže ten květ,
dal se náhle v let.

Nehezky zrodí se,
ve schránce vyspí se,
krásný pak na květu pyšní se.

ČMELÁK

Pruhované šatičky
nosí bručoun maličký.
Než vysaje vonný med,
sosáčkem si změří květ.

PAVOUK

Kdopak sedí v koutě, pilně souká
nitě?

PAVUČINA

Spadla síť z hůry, roztrhla se v půli,
žádná švadlena ji nesešije.

VLAŠTOVKA

Který ptáček švitořivý mouchami se
nejraději živí?

Z bláta, hlíny hnízda lepí,
před zimou nám vždy uletí.

KUKAČKA

Kuku volá v lese,
v cizí hnízda vejce nese.

KULIČKY

Koulí se tím do dolíčku,
dává se to do pytlíčku.

Jsme kulaté, hliněné i skleněné.
Do důlku se kutálíme,
Co jsme zač, to nepovíme.

